

ISLAM I FOKUS

Islam er i fokus. Det skyldes selvsagt mange forhold. Islam ekspanderer sterkt, særlig i Afrika. Islams fremgang skyldes til dels direkte misjon etter kristent mønster, dels skyldes ekspansjonen den erobrerholdning som islam har hatt og har overfor omgivelsene. Og dels skyldes den at overgang fra nominell kristendom til islam (oftest ved ekteskap) nok kan føre med seg visse ubehageligheter. Men disse kan ikke sammenlignes med hva man kan utsettes for ved overgang fra islam til kristendom. Islam er også i fokus av politiske grunner. Ingen kan lukke øynene for islams politiske betydning i Iran, Afghanistan, Pakistan og Midt-Østen. Endelig er islams fremgang i Europa, også i Norden, så påtrengende påtagelig at den virker utfordrende. Også islam er riktignok gjenstand for sekularisering og dermed avskalling. Særlig muslimer som forlater sitt muslimske hjemland og bosetter seg i annen religiøs kontekst vil utsettes for dette. Men enkelte immigrant-muslimer vil bli enda mer nidkjære i de nye omgivelser enn de var før. De reagerer omtrent som jødene gjorde da de var i babylonsk fangenskap. Jeg møtte en slik glødende forsvarsberedt, og angrepslysten, koranlærer i høst. Han var f.t. bosatt i Danmark, men var kommet til Norge for å tale islams sak. Det gjorde han da også med stor overbevisning. «Hvorfor stanse på halvveien? Hvorfor stanse med Jesus? Islam er den fullkomne religion!»

Den nidkjære koranlærer delte ut en opplysnings- og propagandabok som jeg i korte trekk vil presentere for NOTM's lesere. Det er: *Hammudah Abdalati*, Islam in Focus, Indianapolis 1975, Printed at the expence of Presidency of Shari'ah Courts and Islamic Affairs, State of Qatar. Boken er til gratis utdeling, og utgivelsen er subsidiert av the World Assambly of Muslim Youth, Muslim Students Association of the United States and Canada og the

North American Islamic Trust, 210 s.

Boken er først og fremst dokumentert informasjon om islam, og som sådan er den særdeles instruktiv. I tillegg til en utførlig innholdsfortegnelse har boken en indeks på nær ni sider samt tre viktige tillegg. Tilleggene kan gjerne leses først. *Appendix III, The Islamic Calendar* er kort og saklig. Men de to andre tilleggende utgjør tilsammen en sammentrengt prinsiplære eller fundamentalteologi. Det ene avsnittet dreier seg om «Koranens visdom», denne boken som er bevart uforandret siden den «kom ned» til Muhammed.

Det andre prinsipp-avsnittet handler om Muhammed, den siste profeten. Muhammed er profetens segl. Det sier jo Koranen selv! Også i et avsnitt som kalles «The Meaning of Islam» der Koranens autoritet og ufeilbarhet understrekes. «Så alt det som er enig med Koranen det blir akseptert som guddommelig sannhet, og alt som avviker fra Koranen blir enten forkastet eller suspendert.»

Det bekreftes at muslimer er fundamentalister: «Hver bokstav i Koranen er Guds ord, og hver lyd i den er det sanne ekko av Guds røst.»

Indirekte polemiseres det mot læren om arvesynd. «Den sanne muslim tror at hvert menneske er født fri fra synd og alle krav om arvet fortjeneste. Han er som en blank bok.»

En hel del av denne boken gir en innsikt i islams troselære som er vel kjent fra andre fremstillinger. Men når det gjelder praksis, både med hensyn til fromhetsliv og sosial kontekst, gir boken mer konkret informasjon enn de vanlige fremstillinger. Jeg nevner f.eks. avsnitt som «Betingelsene for bønn», «Fullstendig erstatning for avtvettingen», de illustrerte forklaringene til bønnene, «Ugyldiggjørelsen av bønner», «Begravelsesbønnene», – og avsnittene om ekteskapet. Boken finnes i Egede Instituttets bibliotek.

N. E. B.-H.